

ORIGINAL ARTICLE

MJSSH
Muallim Journal of
Social Science and Humanities

வைரமுத்து தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்களில் உவமை அணியியல்

[VAIRAMUTTU TAMILTIRAIYICAI PĀṬALKALIL UVAMAI ANIYIYAL]

RHETORIC USAGE IN VAIRAMUTHU'S TAMIL FILM SONGS

இரவிசந்திரன் சுப்பிரமணியம் / Ravichandran Subramaniam *¹

ச. அமுதா / S. Amutha ²

¹ SMK Taman Universiti, Skudai, Johor, Malaysia. Email: suravi_mary@yahoo.com

² Department of Educational Technology, Bharathidasan University, India.

Email: amutha@bdu.ac.in

*Corresponding author

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/172>

Abstract

Literature is about achieving a goal. George Lucas stated that literature is the mirror of a society. This definition encompasses literature of all languages. This paper aimed to examine the usage of metaphorical elements in Lyricist Vairamuthu's Tamil film songs. Literary scholars point out that metaphor is a figure of speech containing an implied comparison. The objectives of this study are to identify the Rhetoric, to analyse the Rhetoric, to find the relevance of the Rhetoric, and the effects of the Rhetoric. The study conducted based on the theory of Taṇṭiyalaṅkāram, a Tamil grammar book. The research used 'Vairamuthu's Thousand Songs' compilation as the primary source. This study will examine 396 songs and determine what kind of metaphor Lyricist Vairamuthu has used to describe them in the context of Taṇṭiyalaṅkāram.

Keywords: Tamil film Songs, Taṇṭiyalaṅkāram Theory, Rhetoric, Vairamuthu

ஆய்வுச் சாரம்

ஓர் இலக்கினைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு மிளிர்வது இலக்கியமாகும் என்பர். இலக்கியம் சமுதாயத்தின் கண்ணாடி என்று மொழி அறிஞர் ஜோர்ச்சு லுக்காசு கூறுகிறார். இவை எம்மொழிக்கும் உரிய இலக்கணங்களாகும். அவ்வகையில் ஊடகங்களின்வழி பார்த்தும் கேட்டும் மகிழும் வைரமுத்துவின் தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்களில் உவமை அணிகள் எங்ஙனம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் பின்னணியாகும். அறியாத ஒரு பொருளை விளக்குவதற்காக அறிந்த ஒரு பொருளோடு ஒப்புமைப்படுத்தி விளக்குவது

உவமையாகும் என இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். உவமை அணிகளை அடையாளங்காணுதல், உவமை அணிகளை ஆய்வு செய்தல், உவமை அணிகளின் பொருத்தப்பாட்டைக் கண்டறிதல், உவமை அணிகளின் விளைவுகள் ஆகியன இவ்வாய்வின் நோக்கங்களாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டை மையமாக வைத்து இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வு 'வைரமுத்துவின் ஆயிரம் பாடல்கள்' எனும் மூலநூலினை அடைப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 396 பாடல்களை ஆராய்ந்து அவற்றுள் தண்டியலங்காரம் கூறும் எவ்வகையான உவமையைக் கவிப்பேரரசு கையாண்டுள்ளார் என்பதை இவ்வாய்வின் முடிவு அமையும்.

கருச்சொற்கள்: தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்கள், தண்டியலங்காரக் கோட்பாடு, உவமை அணியியல், வைரமுத்து

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 22nd June 2021, revised 17th July 2021, accepted 29th July 2021

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியம் 5000 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த மூத்த இலக்கியமாகும். தமிழ் இலக்கியம் தமிழகம் மட்டுமின்றி தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலெல்லாம் வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றது (சாமிக்கண்ணு, 2019)¹. நாட்டுப்புறப் பாடல், கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், குறுநாவல், நாவல் எனப் பல்வேறு படைப்பிலக்கியமாய் தமிழ் இலக்கியம் திகழ்கிறது. தமிழ் இலக்கியச் செம்மாந்த கருத்துகளைத் தமிழ் மக்களிடையே பல்வேறு ஊடகங்கள் கொண்டு செல்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றுதான் தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்கள். நமது பண்பாடு, கலை, மொழி, சமயம் எனப் பல்வேறு கூறுகளையும் எடுத்தியம்பும் ஒரு கருவியாக அவை விளங்குகின்றன. அவ்வகையில், கவிப்பேரரசு வைரமுத்துவின் தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்கள் தமிழர்களின் விழுமியங்களையும் தொன்மங்களையும் மொழி ஆளுமையையும் பறைசாற்றுவதில் முக்கியப் பங்கு ஆற்றுகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை (வைரமுத்து, 2011)².

வைரமுத்து :

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து 1980இல் தமிழ்த்திரை உலகிற்குள் காலடி எடுத்து வைத்தார். இவருடைய முதல் பாடல், இயக்குநர் பாரதிராஜாவின் 'நிழல்கள்' தமிழ்த்திரைப்படத்தில் இடம்பெற்று பல்லாயிரக்கணக்கான இரசிகர்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்றது. இவர் இயற்றிய 'பொன்மாலைப் பொழுது' எனும் பாடல் உலகெங்கிலும் புகழ்பெற்று அவரைத் தமிழ்த்திரையிசைப் பாடலாசிரியராக அறிமுகமானார் (வைரமுத்து, 2011)². வைரமுத்துவின் வரவு புகழ்பெற்ற கவிஞர்களான உடுமலை நாராயணகவி, கவியரசு கண்ணதாசன் போன்றோரின் இழப்புகளை ஈடுசெய்யும் வகையில் அமைந்தது.

தமது 14-ஆம் அகவையில் முதன் முதலில் கவிதை எழுதத் தொடங்கிய வைரமுத்து, 'வைகறை மேகங்கள்', 'திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்', 'இன்னொரு தேசியக் கீதம்', 'கவிராஜன்

கதை' 'பெய்யென பெய்யும் மழை', இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கு அல்ல', மூன்றாம் உலகப் போர்' போன்ற இலக்கியப் படைப்புகளைத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அளித்துள்ளார். அத்துடன், 'வைரமுத்து 1000 பாடல்கள்' எனும் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளார் கவிப்பேரரசு.

தமது முப்பது ஆண்டுகால உழைப்பின் பயனாக அவர், ஐந்து முறை சிறந்த பாடலாசிரியராக இந்திய அரசு வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. மேலும், 2013ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு இவரைக் கவிப்பேரரசாக புகழாரம் சூட்டி மகிழ்ந்தது.

தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்கள்:

தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்கள் இன்று ஒலிக்காத இல்லங்களே இல்லை எனலாம். மேலும், வைரமுத்துவின் தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்களை முணுமுணுக்காத தமிழ் உள்ளங்களே இல்லை எனவும் சொல்லலாம். பேசும் படம் தொடங்கி இன்றளவில் தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்கள் இல்லாத தமிழ்த்திரைப் படங்களே இல்லை எனவும் துணிந்து கூறலாம். வைரமுத்து, அழகியல் படிமங்களையும் நவீன உத்திகளையும் கட்டமைத்து, திரைப்படல் வழி, கவிதைக்கு நெருக்கமாகி தன்னை வெளிப்படுத்துகிறார். கதைச் சூழலுக்கு என்றபோதும் கூட அவருடைய இலக்கண, இலக்கியத் தமிழ் பரவலாக்கம் காண்கிறது. அரசியலற்ற காலத்தின் தொடக்ககால நெருக்கடிகளை அவர் திரைப்படல்களில் காணலாம். இன்றைய திரைப்படலின் வடிவ நேர்த்தியை அவர்தான் ஆரம்பிக்கிறார். வணிக வெற்றியைப்போலவே, சமூக வெற்றியும் ஒரு திரைப்படலாசிரியனுக்கு முக்கியம் என்பதை உணர்ந்தவர் வைரமுத்து. அதன் பொருட்டே அவர் தன்னைப் பொதுவெளியில் அதிகக் கவனத்தோடு அறியச் செய்தார் (Kingston & Kartheges, 2017)³.

வைரமுத்துவைப் பார்த்துத் திரைத் துறைக்குப் பாடல் எழுத வந்தவர்கள் இன்றையப் பாடலாசிரியர்கள். புதுக்கவிதையில் இருந்து நவீன கவிதைக்கு திரைப்படல் தன்னை உருமாற்றிக்கொள்ள உதவியதில் அறிவுமதியும் பழநிபாரதியும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இரண்டு பேருக்குமே திரைப்படங்கள் சரியாக அமையவில்லையோ எனத் தோன்றுகிறது. கடலளவு தமிழிருந்தும் கையளவே தேவை என்னும் இடத்தில் பழநிபாரதியையும் அறிவுமதியையும் தமிழ்த் திரையிசை முழுமையாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். தமிழ்த் திரையிசையைப் பொறுத்தவரையில் பாடலாசிரியராகவோ கவிஞராகவோ பரவலாக அறியப்படாதவர்களும் கூட நல்ல திரைப்படல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இவர்களை விஞ்சி கவிப்பேரரசு வைரமுத்து, கடல் கடந்தும், கண்டம் கடந்தும், எல்லை கடந்தும் தமது பாடல்களின்வழி தமிழ் இலக்கிய உள்ளங்களில் இடம்பிடித்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (Kingston & Kartheges, 2014)⁴.

உவமை அணியியல் :

உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடே கவிதையாகும். மேலும், கற்பனையின் வெளிப்பாடே கவிதை என்றும் கூறுவர். கவிஞன் தன் கருத்துகளை மக்களிடையே சேர்ப்பிக்கக் கையாளும் ஓர் உத்திமுறையே அணி வகைகளாகும் (சுந்தரமூர்த்தி, 1971)⁵. இதற்குத் திரையிசைப் பாடல்களும் விதிவிலக்கல்ல. எனவே, அணி வகைகள் மூலம் தம் உணர்வுகளையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்த முனைகிறான் கவிஞன். அணி வகைகள் பல வகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்றுதான்

உவமை அணி. உவமை என்பது அறியாத ஒரு பொருளை விளக்குவதற்காக அறிந்த ஒரு பொருளோடு ஒப்புவமைப்படுத்தி விளக்குவதேயாகும். மேலும், பொருள்களைத் தெள்ளத் தெளிவாகப் பிறர் உள்ளத்தில் பதியவைப்பதற்கு உவமைகள் பெறும் பங்காற்றுகின்றன (மனோன்மணி, 2017)⁶. அத்துடன், ஒன்றன் பண்பு, தொழில், பயன் ஆகியவை நன்கு விளங்குமாறு ஒப்பிட்டு உரைப்பது உவமமையணியாகும் (முரசு நெடுமாறன், 2015)⁷ உவமை அணியானது அணி வகைகளில் தாய் அணியாகக் கருதப்படுகிறது.

தண்டியலங்காரம் கூறும் உவமை வகைகள்:

ஒரு செய்யுளிலுள்ள சொற்களையும் பொருளையும் வேறுபடுத்திக் காட்டி, அவற்றிலுள்ள அழகு, நலம், முதலியவற்றை எடுத்துரைப்பது அணியிலக்கணமாகும். தமிழில் தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம், குவலயாநந்தம், வீரசோழியம், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், ஆகிய ஏழும் அணியிலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்களாலும். அணியிலக்கணத்தைக் கூறும் முதல் தமிழ் நூலாகத் தொல்காப்பியத்தைக் கொள்ளலாம்.

தமிழில் வழங்கும் 'தண்டியலங்காரம்' என்னும் அணியிலக்கண நூல் தண்டி என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் 'காவ்யாதர்சம்' எனும் வடமொழி நூலிலிருந்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டதாகும். தண்டியலங்காரத்தில் 125 சூத்திரங்கள் உள்ளன. இந்நூல் பொதுவணியியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் எனும் மூன்று பகுப்புகளை உடையது. தண்டியாசிரியர் அணிகளுக்கு இலக்கணம் கூறியதோடு அவற்றை விளக்கும் எடுத்துக்காட்டுச் செய்யுள்களையும் தாமே இயற்றியிருக்கிறார்.

பொருளணியியலில் 35 அணி வகைகள் உள்ளன என தண்டியலங்காரம் கூறுகிறது. அவற்றுள் உவமை அணியியலே இங்கு ஆய்வுக்குரிய அணியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. உவமை அணியியல் மொத்தம் 24 வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை, விரி உவமை, தொகை உவமை, இதர விதர உவமை, சமுச்சாய உவமை, உண்மை உவமை, மறுபொருள் உவமை, புகழ்தல் உவமை, நிந்தை உவமை, நியம உவமை, அநியம உவமை, ஐய உவமை, தெரிதருதேற்ற உவமை, இன்சொல் உவமை, விபரீத உவமை, இயம்புதல் வேட்கை உவமை, பல பொருள் உவமை, விகார உவமை, மோக உவமை, அபூத உவமை, பலவயின் போலி உவமை, ஒருவயின் போலி உவமை, கூடா உவமை, பொது நீங்கு உவமை, மாலை உவமை என்பனவாகும் (அம்பலவாணன், 1926)⁸.

இந்த உவமை அணிகளைக் கவிப்பேரரசு வைரமுத்து தமது திரையிசைப் பாடல்களில் பயன்படுத்தியுள்ளாரா என்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும்.

தண்டியலங்காரம் கூறும் உவமைகளின் வகைகளும் அவற்றின் விளக்கங்களும்:

1. விரி உவமை
பொருளுக்கும் உவமைக்கும் இடையில் பொதுத்தன்மை வெளிப்பட்டு நிற்பது. பண்பு முதலியன வெளிப்பட்டு நிற்பதும் விரி உவமையாகும்.
2. தொகை உவமை
பண்பு, தொழில், பயன் ஆகிய தன்மைகள் மறைந்து (தொக்கு) நிற்பது தொகை உவமையாகும்.

3. இதரவிதர உவமை
பொருள் ஓரிடத்து உவமையாகவும் உவமை ஓரிடத்துப் பொருளாகவும் ஒரு தொடருக்குள்ளே இரண்டடிகளாய் அமையப் பாடுவது இதரவிதர உவமையாகும்.
4. சமுச்சாய உவமை
ஒன்றை ஒப்பது ஒரு காரணத்தால் அன்றி வேறு பலவற்றானும் ஒக்கும் எனக் கூறுவது சமுச்சாய உவமையாகும்.
5. உண்மை உவமை
ஒரு பொருளுக்கு வேறொரு பொருளை உவமையாகக் கூறிப் பின்னர் அதனை மறுத்துப் பொருளையே கூறி முடிப்பது உண்மை உவமையாகும்.
6. மறுபொருள் உவமை
ஒரு பொருளுக்குப் பிறிதொரு பொருளை உவமையாகக் கூறி அப்பொருளுக்கு நிகராவதொரு பொருளைப் பின்னரும் வைத்து உவமிப்பது மறுபொருள் உவமையாகும்.
7. புகழ்தல் உவமை
உபமானத்தைப் புகழ்ந்து உரைப்பது புகழ் உவமையாகும்.
8. நிந்தை உவமை
ஒரு பொருளுக்குக் கூறப்படும் உவமைப்பொருளைப் பழித்துச் சொல்வது நிந்தை உவமையாகும்.
9. நியம உவமை
இந்தப் பொருளுக்கு இந்தப் பொருளே உவமையாகும் அன்றிப் பிறபொருள்கள் உவமை ஆகா என்னும் பொருள்படத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துத் துணிவுபடக் கூறுவது நியம உவமையாகும்.
10. அநியம உவமை
முன்பு கூறிய உவமையைத் தவிர வேறு பொருளும் உவமையாகும் எனக் கூறுவது அநியம உவமையாகும்.
11. ஐய உவமை
பொருளையும் அதற்குக் காட்டப்படும் உவமையையும் உறுதியாகக் கூறாமல், இதுவோ? அதுவோ? என ஐயப்பாடு தோன்ற உரைப்பது ஐய உவமையாகும்.
12. தெரிதருதேற்ற உவமை
உவமையைக் கூறிப் பின் ஐயுற்ற நிலையில் இருந்து மாறிச் சில காரணங்களைக் கொண்டு இதுவே எனத் துணிந்து தெளிவது தெரிதருதேற்ற உவமையாகும்.
13. இன்சொல் உவமை
ஒரு பொருளுக்கு அதனினும் சிறந்த ஒன்றை முதலில் உவமையாக்கிக் காட்டவேண்டும். பின்னர், அவ்வவமையின் சிறப்பு, பொருளுக்கு ஒப்பாகுமே அன்றி உயர்வாகாது எனச் சமப்படுத்திக் கூறுவது இன்சொல் உவமையாகும்.
14. விபரீத உவமை
தொன்றுதொட்டு உவமையாக வருவனற்றைப் பொருளாகவும் பொருளாக வருவனவற்றை உவமையாகவும் மாற்றி உரைப்பது விபரீத உவமையாகும்.
15. இயம்புதல் வேட்கை உவமை
உவமையாகிய ஒரு பொருளை இன்ன பொருள்போல் இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகின்றது என் உள்ளம் எனக் கூறுவதே இயம்புதல் வேட்கை உவமையாகும்.
16. பல பொருள் உவமை
ஒரு பொருளுக்குப் பல பொருள்களை உவமையாகக் காட்டுவது பல பொருள் உவமையாகும்.
17. விகார உவமை

ஒரு பொருளுக்கு ஒப்புமையாகக் கூறப்படும் உவமையிலிருந்து ஒன்றைப் பிரித்துக் கூறுவது விகார உவமையாகும்.

18. மோக உவமை
ஒரு பொருளின்மேல் எழுந்த ஆசை மிகுதியினால் வந்த மனமயக்கம் தோன்ற உரைப்பது மோக உவமையாகும்.
19. அபூத உவமை
முன் இல்லாத ஒன்றை உவமையாக்கி உரைப்பது அபூத உவமையாகும். இதனை 'இல்பொருள் உவமை' எனவும் வழங்குவர்.
20. பலவயின் போலி உவமை
ஒரு தொடர்மொழிக்கண் பல உவமைகள் வரும். அவ்வாறு வரும் உவமைதோறும் உவமஉருபு தோன்றுமாறு அமைப்பது பலவயின் போலி உவமையாகும்.
21. ஒருவயின் போலி உவமை
உவமைதோறும் உவமைச் சொல் தோன்றாமல் ஓர் இடத்தில் மட்டும் உவமைச் சொல் தோன்ற அமைப்பது ஒருவயின் போலி உவமையாகும்.
22. கூடா உவமை
ஒரு பொருளுக்குப் பொருந்தாத தன்மை ஒன்றனைப் பொருந்துவதாகக் கொண்டு அதனை ஒன்றிற்கு உவமையாக்கி உரைப்பது கூடா உவமையாகும்.
23. பொதுநீங்கு உவமை
ஒன்றனுக்குக் கூறப்பட்ட உவமையை மறுத்துப் பின் அப்பொருள் தானே தனக்கு நிகராகும் என்று மேம்பாடு தோன்றக் கூறுவது. அதாவது, பொருளையே உவமையாக்குவது பொருநீங்கு உவமையாகும்.
24. மாலை உவமை
ஒரு பொருளுக்குப் பல உவமைகள் அமையும். அவற்றை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இடைவிடாது தொடர்ச்சி உடையனவாகச் சேர்த்து இறுதிக்கண் பொருள் கூட்டி முடிப்பது மாலை உவமையாகும்.

வைரமுத்து தமிழ்த்திரையிசைப் பாடல்களில் உவமை அணிகள்:

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து தண்டியலங்காரம் காட்டும் 24 வகையான உவமை அணிகளுள் ஒன்பதனை மட்டுமே கையாண்டுள்ளார் என்பது இந்த ஆய்வின் முடிவுகளுள் ஒன்றாகும். அவை தொகை உவமை (66.4%), கூடா உவமை (2.7%), புகழ் உவமை (14.5%), நிந்தை உவமை (3.6%), மாலை உவமை (1.8%), ஒருவயின் போலி உவமை (0.9%), நியம உவமை (3.6%), மோக உவமை (1.8%), ஐய உவமை (4.5%) ஆகிய ஒன்பது உவமைகளை மட்டுமே இந்த ஆய்வுப் பாடல்களில் கவிப்பேரரசு கையாண்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தொகை உவமை:

உன் நிறம் போலே என் நிறம் மாற

வரம் ஒன்று தருவாய் பாபா [வை.ஆ.பா.754]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் '**உன் நிறம் போலே**' என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, தொகை உவமையில்

அடங்கும். உன் நிறம் போலே என்பது உன்னுடய மேனியின் நிறம் போன்று என்பதாகும். நிறம் என்ற பண்பு இங்கு மறைந்து வருவதால் இது தொகை உவமையாகும். காதலி தன் காதலனிடம் கூறுவதாக இக்கூற்று இடம்பெற்றுள்ளது. மானிடரிடையே மேனி நிறங்கள் கவர்கின்ற ஒரு பண்பாகத் திகழ்கின்றன. இதனால் ஆண் பெண் இருபாலரும் ஒருவருக்கொருவர் தங்களை ஈர்க்கும் வண்ணம் உடல் வண்ணங்களைத் தேர்வு செய்கின்றன.

எனை நம்பி வந்தவரை ஏமாற்ற மாட்டேன்

ஏணியாய் நானிருந்து ஏமாற மாட்டேன் [வை.ஆ.பா.755]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **'ஏணியாய் நானிருந்து'** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *தொகை உவமையில்* அடங்கும். இக்கவிதை வரிகளில் ஏணியாய் நானிருந்து என்பது ஏணியைப் போல் நான் செயலாற்றி எனப் பொருள்படும். இங்கு ஏணியாய் நானிருந்து என்ற பயன் மறைந்து வருவதால் இது தொகை உவமையாகும். ஒருவர் வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு மற்றொருவரின் துணை தேவைப்படுகிறது. இது வாழ்க்கை நியதியாகும். ஆனால், சில வேளைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்தவுடன் சிலர் தங்களுக்குப் பேருதவியாய் விளங்கியவர்களை மறந்துவிடுவது உண்டு. எனவே, முன்னேறுவதற்கு ஏணி போல் தானிருந்து ஏமாற மாட்டார் எனக் கவிஞர் கூறுகிறார்.

ஏ மானுடா நீ கேளடா

உன் நேரம் **பொன்னேரம்** முன்னேறு [வை.ஆ.பா.764]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **'பொன்னேரம்'** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *தொகை உவமையில்* அடங்கும். பொன்னேரம் என்பது தங்கத்திற்கு ஒப்பாக காலம் கருதப்படுகிறது. பொன்னேரம் என்ற பண்பு இங்கு மறைந்து வருவதால் இது தொகை உவமையாகும். பொன் அல்லது தங்கம் விலையில் உயர்ந்தது; தரத்தினில் மதிக்கத்தக்கது. எனவேதான், இத்தகைய உயரிய நேரத்தை நாம் வீணே கழிக்காது முன்னேறுவதற்கான வழியாக கவிஞர் உவமைப்படுத்தியுள்ளார்.

மனிதா மனிதா முள்வந்தா தைக்கிறது

மனிதா உன் கால்தான் முள்ளைப் போய்த் தைக்கிறது

அது போல்தான் பாவம் புண்ணியம்

அவரவர் செயலில் விளைகிறது [வை.ஆ.பா.765]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **'அது போல்தான்'** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *தொகை உவமையில்* அடங்கும். இவ்வரிகளில் அது போல்தான் என்பது அதனைப் போன்று என்ற கருத்தினை வலியுறுத்துகிறது. இங்குத் தொழில் மறைந்து வருவதால் இது தொகை உவமையாகும். மனிதர்கள் தங்களுக்குத் துன்பம் நேருங்கால், பிறரைக் காரணம் காட்டுவது இயல்பாகும். ஆனால், தங்கள் தவற்றை அவர்கள் உணர்வதில்லை. இதனைத்தான் கவிஞர் *மனிதா மனிதா முள்வந்தா தைக்கிறது* என்று வினவுகிறார்.

சரியோ தவறோ முன்னோர்கள் சொல்லியது

இருளின் குழியில் எவருன்னைத் தள்ளியது

காற்றைப் போல கடவுளும் கூடக்

காலந்தோறும் மாறுவது [வை.ஆ.பா.765]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **'காற்றைப் போல'** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *தொகை உவமையில்* அடங்கும். இங்குக் காற்றைப் போல் என்பது தொழில் உவமையாகச் சொல்லப்படுகிறது. காற்றுப் பருவத்திற்கு ஏற்ப மாறும். இதனால்தான் உலகின் இயற்கை அழிவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆனாலும், நாம் காற்றைப் பார்க்க முடியாது: உணர் மட்டும் இயலும். அதுபோல்தான் இறைவனும் இவ்வுலகை ஆட்டிப் படைக்கிறான் எனக் கவிஞர் கூறுகிறார்.

கூடா உவமை:

ஆகாயச் சூரியனை ஒற்றைச் சடையில் கட்டியவன்
நின்றாடும் விண்மீனை நெற்றிச் சட்டியில் ஒட்டியவன்
இவள் தானே எரிமலை அள்ளி **மருதாணி போல்** பூசியவள்
[வை.ஆ.பா.745]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **'மருதாணி போல்'** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *கூடா உவமையில்* அடங்கும். இங்குப் பொருந்தாத உவமையைக் கூறுமிடத்துக் கூடா உவமையாக அமைகிறது. எரிமலையின் தன்மை அதிவெப்பமாகும். மாறாக, மருதாணியின் தன்மையோ அதிகுளிர்ச்சியாகும். எரிமலையை மருதாணியைப் போல் அள்ளி உடலெங்கும் பூசிக்கொள்ளலாகாது. இது முற்றிலும் மாறுபட்டச் செயலாகும். எனவே, கவிஞர் இதனை கூடா உவமையாகச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

புகழ் உவமை:

தலையுள்ள
பயல்கள் எல்லாம்
தலைவன் இல்ல
தல போல வருமா
தல போல வருமா [வை.ஆ.பா.804]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **'தல போல வருமா'** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *புகழ் உவமையில்* அடங்கும். தல போல வருமா என்பது இங்குக் கதாநாயகன் அஜித் குமாரைக் குறிக்கிறது. தலையுள்ள எல்லாரும் தலைவனாக முடியாது. மேலும், கதாநாயகன் அஜித் குமாருக்கு நிகர் யாரும் இல்லை என்ற கருத்தினை இவ்வுவமை காட்டுகிறது. இவ்வுவமை ஒருவரைப் புகழ்ந்துரைப்பதால் இது புகழ் உவமை எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

எரிந்து போன சாம்பலிலிருந்து
எழுந்து பறக்கும் **ஃபீனிக்ஸ் போல**
மீண்டும் மீண்டும் பறப்பேன் உனக்கென்ன [வை.ஆ.பா.805]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **'ஃபீனிக்ஸ் போல'** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *புகழ் உவமையில்* அடங்கும். ஃபீனிக்ஸ் போல என்பது பறவையைப் போன்று என குறிக்கின்றது. இப்பறவையின் தன்மையானது எரித்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் பறக்குமாம். இதன் செயலைப் போற்றுவதால் இங்குப் புகழ் உவமையாக

கவிஞர் கையாண்டுள்ளார். காதலர்களும் தங்களுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் விட்டுக்கொடுக்காத நிலையையே இவ்வரிகள் சுட்டுகின்றன.

நிந்தை உவமை:

கண்ணா உன்போல் அழகில்லை

கட்டில் சொல்லும் பொய்கள்

அன்பே உனக்காய்த் தீக்குளிப்பேன்

காதல் சொல்லும் பொய்கள்

[வை.ஆ.பா.892]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் '**கண்ணா உன்போல்**' என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *நிந்தை உவமையில்* அடங்கும். கட்டில் சொல்லும் பொய்கள் எனப் பழித்துக் கூறுவதால் மேற்காணும் உவமையானது நிந்தை உவமையாகும். காதலர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் பழித்துக் கூறும் வகையில் அன்புப் பாரட்டுவார்கள். இது அவர்களின் வழக்கமாகும்.

வெளிநாட்டு மோகம்- மது

வெறியைப்போலே தீரவில்லை

தாய் நாட்டை மறந்தால்- உன்

தாய்க்கு நீயும் பிள்ளையில்லை

[வை.ஆ.பா.970]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் '**மது வெறியைப்போலே**' என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *நிந்தை உவமையில்* அடங்கும். மது வெறியைப் போலே என்பது ஒருவன் தான் தன்னிலையை அறிந்திராத ஒரு செயலாகும். இந்நேரத்தில் அவன் வாக்கு எதிலும் உண்மை இருக்காது. மொத்தத்தில் அவன் உளரும் தன்மையைக் கொண்டிருப்பான். அதுபோலதான், சிலர் தங்களது தாய்நாட்டை விடுத்து வெளிநாடுகளின் மீது தீராத; கண்மூடித்தனமான மோகத்தைக் கொண்டுள்ளதாகக் கவிஞர் பழித்துக் கூறுகின்றார்.

மாலை உவமை:

வேலைபோல தெய்வம் இல்லை

வேர்வை போல தீர்த்தம் இல்லை

உந்தேகம் உனதானால்- அட **அதுபோல நண்பன் இல்லை**

[வை.ஆ.பா.]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **வேலைபோல** , **வேர்வை போல** மற்றும் **அதுபோல** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, *மாலை உவமையில்* அடங்கும். இங்கு வேலை, வேர்வை, அதுபோல போன்ற சொற்களுக்குப்பின் தொடர்ந்து போல என்ற உவமை உருபு வருவதால் இது மாலை உவமையாக கவிஞர் கையாண்டுள்ளார். வேல் தெய்வத்திற்கு ஒப்பாகவும், வேர்வை தீர்த்தத்திற்கு ஒப்பாகவும், தேகம் நண்பனுக்கு ஒப்பாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

தங்கம் போலே இருந்தவள் தான்

சருகைப் போலே ஆனதனால்

சிங்கம் போலே இருந்த மகன்

செவிலியைப் போலே ஆவானா

[வை.ஆ.பா.902]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **தங்கம் போலே, சருகைப் போலே, சிங்கம் போலே** மற்றும் **செவிலியைப் போலே** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, **மாலை உவமையில்** அடங்கும். இங்குத் **தங்கம் , சருகு , சிங்கம், செவிலி** போன்ற சொற்களுக்குப்பின் தொடர்ந்து போல என்ற உவமை உருபு வருவதால் இது மாலை உவமையாகக் கவிஞர் கையாண்டுள்ளார். தங்கம் உயர்வுக்கும் சருகு தாழ்விற்கும் சிங்கம் வீரத்திற்கும் செவிலி அநாதைக்கும் அடுத்தடுத்து உவமையாக வந்துள்ளதால் இதனை மாலை உவமையாகக் கவிஞர் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

வாழ்க்கை ஒரு வானம் போல

உறவு அதில் மேகம் போல

நட்பு மட்டும் சூரியன் போல- நண்பன் வாழ்க [வை.ஆ.பா.995]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **வானம் போல, மேகம் போல, சூரியன் போல** என்பவை உவமைகளாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, **மாலை உவமையில்** அடங்கும். இங்கு **வானம் , மேகம் , சூரியன்** போன்ற சொற்களுக்குப்பின் தொடர்ந்து போல என்ற உவமை உருபு வருவதால் இது மாலை உவமையாகக் கவிஞர் கையாண்டுள்ளார். வாழ்க்கைக்கு வானத்தையும் உறவுக்கு மேகத்தையும் நட்பிற்கு சூரியனையும் கவிஞர் உவமைப்படுத்தியுள்ளார். அடுத்தடுத்து உவமையாக வந்துள்ளதால் இதனை மாலை உவமையாகக் கவிஞர் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

ஒருவயின் போலி உவமை:

தழுவச் சுற்றமுண்டு - தாய்போல ஊருமுண்டு

கடல் தாண்டி பூமி உண்டு - மதம் கடந்தும் சொந்தமுண்டு

[வை.ஆ.பா.920]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **தாய்போல** என்பது உவமையாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த உவமை, ஒருவயின் போலி **உவமையில்** அடங்கும். தாய் போல ஊரும் உண்டு என ஓரிடத்தில் மட்டும் கவிஞர் உவமையை பயன்படுத்தியுள்ளதால் இது ஒருவயின் போலி ஆகும். நாம் வாழும் இந்தப் பூமியில் நம்மை ஆதரிக்கச் சுற்றத்தாரும் அரவணைக்க தாய்போன்று பரந்த மனமுடைய ஊருமுண்டு எனக் கவிஞர் உரைக்கின்றார்.

நியம உவமை:

போதுமென்னும் மனசைப்போல் செல்வமில்ல-தன்

பொண்டாட்டி போல ஒரு தெய்வமில்ல

[வை.ஆ.பா.922]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **மனசைப்போல் , பொண்டாட்டி போல** என்பது உவமைகளாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இவை, **நியம உவமையில்** அடங்கும். போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து என்பார்கள். அவ்வாறே கவிஞர் போதுமென்ற மனமே மிகப் பெரிய செல்வம் என்கிறார். அத்துடன் தன் வாழ்க்கையில் ஒன்றித்துப் பயணம் செய்யும் தன் மனைவிக்கு ஈடாக தெய்வத்தை உவமைப்படுத்துகிறார் கவிஞர்.

மோக உவமை:

பணயக் கைதிபோல என்ன

ஆட்டிப் படைக்கிற

பங்குச் சந்தையப் போல என்ன

ஏத்தி இறக்குற

[வை.ஆ.பா.968]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **பணயக் கைதிபோல**, **பங்குச் சந்தையப் போல** என்பன உவமைகளாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இவை, *மோக உவமையில்* அடங்கும். பணயக் கைதியைப் பத்திரமாகக் கவனித்து கொள்வார்கள். அதுபோல்தான் இப்பெண் தன் காதலனைக் கவனித்துக் கொள்கிறார். மேலும், பங்குச் சந்தையானது உயர்வும் தாழ்வும் அடைவதாகும். அதுபோலவே இவள் தன் காதலனிடம் அத்த அன்பைப் பொழிவதாய்க் கவிஞர் உணர்த்துகிறார்.

ஐய உவமை:

வெயிலோ முயலோ பருகும் வண்ணம்

வெள்ளைப் பனித்துளி ஆகேனோ

சூரியன் போலவே மாறேனோ - என்

ஜோதியில் உலகை ஆளேனோ!

[வை.ஆ.பா.935]

மேற்காணும் இப்பாடல் வரியில் **வெயிலோ**, **முயலோ** என்பன உவமைகளாகும். தண்டியலங்காரக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இவை, *ஐய உவமையில்* அடங்கும். வெயிலோ முயலோ என்பவை ஐயத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. வெயில் அல்லது முயல் எதுவேனும் பருகுவதற்கு நான் நீராக வேண்டும் என ஐயத்துடன் இவ்வரிகள் அமைவதால் இங்கு ஐய உவமையாகக் கருதப்படுகிறது.

நிறைவு:

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து மிகவும் திறமையாக, கவிதைக்கு ஏற்றதாகவும் செறிவாகவும் இவ்வவமைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதன்மூலம், இவருடைய திரையிசைப் பாடல்கள் இரசிகர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை எனலாம்.

மேற்கோள் நூல்கள்:

1. Samikkannu, J. (2019). Malēciya kavitaikaḷil marapu cārnta pativukaḷ. [*Traditional Tamil poem in Malaysia*]. Chennai: Novino Offset.
2. Vairamuthu. (2011). Āyiram pāṭalkaḷ. [*Thousand songs*]. Chennai: Thirumagal Nilaiyam.
3. Kingston Pal Thamburaj & Karthegees Ponniah. (2017., *Hierarchical Grammatical Tagging for Tinai (Landscape) of Cankam, Tamil Literature, Indian Journal of Science and Technology*. Issn:0974-6846, Vol:9, Issue:48. Pgs. 1-4.
4. Kingston Pal Thamburaj & Karthegees Ponniah. (2014). *Bharathidasan Kavithaigalil Poruliyal Vaatham* [Materialism in the poems of Bharatidasan]. Journal of Tamil Peraivu, [S.l.], v.3,n.1,p.76-82 <https://tamilperaiivu.um.edu.my/article/view/14128>.

5. Sundramoorthu, E. (1971). Tirukkuraḷ aṇinalam [*Rhetorics in Thirukural*]. Chennai: Avvai Publication.
6. Manonmani Devi, A. (2017). Ilakkaṇa āyvil oru tuḷi. [*One drop of Tamil grammar*] Kajang: My Story Enterprise.
7. Murasu Nedumaran. (2015). Kavitai tokuppu. [*Compilation of Poems*]. Malaysia: Uma Publications.
8. Ambalavanan Pillai, Gu. (1926). Taṇṭiyalaṅkāram [*Thandiyalangaram*]. Chennai: Arumbu Publications.